

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivany Urbanové a soudkyně JUDr. Zdeňky Jungvirtové a Mgr. Jany Barcalové ve věci

žalobce: **Společenství vlastníků jednotek č.p. 804, 805, 806, 807, 808, 809, ulice B. Němcové, Litvínov, IČO 27348300**
sídlem B. Němcové 804, 436 01 Litvínov
zastoupený advokátkou Mgr. Věrou Valnou
sídlem tř. ČSA 1766, 434 03 Most

proti

žalované: [redacted] narozená dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená advokátem JUDr. MUDr. Josefem Rauchem
sídlem Okružní 147, 435 13 Meziboří

o zaplacení částky 53 767 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 28. dubna 2017, č. j. 17 C 150/2011-140,

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se:
- a) ve výroku I., o věci samé, **potvrzuje**,
  - b) ve výroku II., o nákladech řízení, **mění** potud, že výše náhrady nákladů řízení činí částku 47 929 Kč, jinak se **potvrzuje**.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů odvolacího řízení v částce 11 385,70 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám advokáta JUDr. MUDr. Josefa Raucha.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresní soud (dále již „soud prvního stupně“) žalobu o zaplacení částky 53 767 Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75% ode dne 8. 3. 2011 do zaplacení zamítl (výrok I.) a „žalobkyni“ uložil povinnost zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku 42 454 Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Rynešová

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

2. Soud prvního stupně takto rozhodl o žalobě, kterou se žalobce domáhal zaplacení částky 53 767 Kč s konkretizovaným příslušenstvím s odůvodněním, že žalobce je společenstvím vlastníků jednotek vzniklým na základě zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů. Žalovaná je vlastníkem bytové jednotky č. [REDAKCE] nacházející se v [REDAKCE] budovy č.p. [REDAKCE] a přínaležícího podílu ve výši [REDAKCE] na společných částech domu sestávající z č.p. [REDAKCE] postavené na pozemku parc. č. [REDAKCE] - zastavěná plocha a nádvoří, z č.p. [REDAKCE] postavené na pozemku parc. č. [REDAKCE] - zastavěná plocha a nádvoří, z č.p. [REDAKCE] postavené na pozemku parc. č. [REDAKCE] - zastavěná plocha a nádvoří, z č.p. [REDAKCE] postavené na pozemku parc. č. [REDAKCE] - zastavěná plocha a nádvoří, z č.p. [REDAKCE] postavené na pozemku parc. č. [REDAKCE] - zastavěná plocha a nádvoří, vše zapsáno na listu vlastnictví č. [REDAKCE] vedeném Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Most, pro obec Litvínov, a katastrální území Horní Litvínov (dále jen „bytová jednotka“ nebo „předmětná bytová jednotka“), kterou nabyta na základě kupní smlouvy uzavřené dne 26. 11. 2007. Vklad práva byl povolen rozhodnutím Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Most č. j. [REDAKCE] právní účinky vkladu nastaly dne 12. 12. 2007. Z tohoto titulu je žalovaná členem žalobce. Právní poměry se řídí Prohlášením vlastníka ze dne 26. 9. 2007 (vklad práva byl povolen rozhodnutím Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Most č. j. [REDAKCE] právní účinky vkladu nastaly dne 3. 10. 2007) a dále Stanovami žalobce ze dne 19. 12. 2007. Žalovaná je podle čl. XV. odst. 2 písm. a) Stanov žalobce povinna dodržovat tyto stanovy, domovní řád a plnit usnesení orgánů společenství schválená v souladu se zákonem o vlastnictví bytů a těmito stanovami. Na základě rozhodnutí přijatého žalobcem dne 19. 12. 2007 a dne 23. 4. 2008, na kterém se žalovaná sama zúčastnila a se kterým rovněž vyjádřila souhlas, bylo rozhodnuto o provedení výměny oken v domě. Nová okna byla objednána, vyrobená a namontována ve všech bytových jednotkách v domě kromě bytové jednotky žalované, neboť i přes opakované výzvy přístup do bytové jednotky, který je pro výměnu oken nezbytný, žalovaná neumožnila. Žalobce se domáhal žalobou, aby žalovaná umožnila provedení výměny oken ve své bytové jednotce. Po podání této žaloby si výměnu oken zajistila sama. V návaznosti na toto jednání vzal žalobce podanou žalobu zpět, neboť žalovaná výměnu oken provedla. Žalovaná nicméně nepoužila již vyrobená a pro její jednotku určená okna. Jednáním žalované tak žalobci vznikla škoda v podobě nákladů, které vynaložil na dva kusy okenních výplní a jednoho kusu lodžiové sestavy určené pro bytovou jednotku žalované.

3. Soud prvního stupně na základě obsáhle provedeného dokazování při svém rozhodnutí vycházel ze zjištění, že žalovaná je vlastníkem předmětné bytové jednotky, a to na základě kupní smlouvy o převodu bytové jednotky, uzavřené dne 26. 11. 2007 podle zákona č. 72/1994 Sb. mezi Stavebním bytovým družstvem Krušnohor Most a žalovanou. Z Prohlášení vlastníka ze dne 26. 9. 2007 (vklad práva byl povolen rozhodnutím č. j. [REDAKCE] jeho právní účinky nastaly dnem 3. 10. 2007) vyplývá, že součástí jednotky jsou vnitřní strany vnějších oken, kdy i v kupní smlouvě je uvedeno, že vnitřní strany oken jsou součástí bytové jednotky a nikoli domu. Dne 23. 4. 2008 se konalo shromáždění vlastníků jednotek, o jehož konání byl sepsán protokol, který zapsala [REDAKCE] a ověřila [REDAKCE]. Toto shromáždění vzalo na vědomí plán údržby na rok 2008, plastová okna tříkřídlová, revize a výměna termostatických ventilů a hlavíc, dokončení opravy střechy, oprava lodžií a vstupy. Dne 14. 8. 2008 byla mezi žalobcem jako objednatelem a firmou ELA-PLAST, s.r.o., Litvínov jako zhotovitelem uzavřena podle ustanovení § 536 a násl. zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku Smlouva o dílo č. 200801152 „výměna oken č. p. [REDAKCE]. Předmětem této smlouvy je: Výměna oken za nová plastová včetně vnějších parapetů a žaluzií podle projektové dokumentace s názvem „Výměna výplní otvorů bytového domu [REDAKCE] č. [REDAKCE], vypracovaná

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

firmou Interarct projekt, s.r.o. Žatecká čp. 1899/25, Most a v souladu se zadáním výběrového řízení č. [REDAKCE] je místo plnění [REDAKCE] přičemž zhotovitel se zavazuje provést dílo v termínu do dne 15. 9. 2008 a termín dokončení je dne 30. 11. 2008. Dne 6. 11. 2008 měla být dle Denních záznamů stavby provedena demontáž a montáž 7 ks oken, 2 ks balkonových sestav včetně venkovních parapetů a zednické práce v č.p. [REDAKCE] byty č. [REDAKCE]. V poznámce je uvedeno: „Nenamontováno: 2x oken, 1 kus balkonové sestavy a paní [REDAKCE] byt č. [REDAKCE] odmítla montáž“. Přílohou Dodatku č. [REDAKCE] ke Smlouvě o dílo, který je podepsán za objednatele dne 22. 12. 2008 a za zhotovitele dne 18. 12. 2012, je rekapitulace, kde je uveden podpis - souhlasím [REDAKCE] dne 12. 12. 2008, kde jsou uvedeny méněpráce, cenové kalkulace, vícepráce, cenové kalkulace, kde tato rekapitulace obsahuje údaje, že žalobce odřekl a stornoval objednávku osmi kusů oken a jedné balkonové sestavy stejných rozměrů jako měla žalovaná, když z listiny nazvané cenová kalkulace byt č.p. [REDAKCE] byt č. [REDAKCE] p. [REDAKCE] vyplývá, že již dne 6. 11. 2008 žalovaná po předchozích jednáních odmítla pustit dělníky na výměnu oken. Žalobce se dozvěděl o tom, že žalovaná neumožní výměnu oken z listiny nazvané Výměna oken [REDAKCE] SOD č. [REDAKCE]. V poznámce je zde uvedeno: k montáži u žalované mělo dojít dne 6. 11. 2008, zednické práce měly být provedeny dne 7. 11. 2008, kdy montážní dělníci několikrát u žalované zvonili, ale buď nebyla doma, nebo neotevřela, jednou se povedlo společně s předsedkyní paní [REDAKCE] zastihnout doma paní [REDAKCE], která potvrdila, že montáž nepovolí. Tak se také v plánovaný den montáže stalo. Počet univerzálně použitelných oken šlo snížit o další dvě okna a balkonovou sestavu do bytové jednotky ve vlastnictví žalované a dále šlo snížit i požadované méněpráce, kdy žalobce tak neučinil a údajně nepotřebná okna určená do bytu žalované uložil do společných prostor domu čp. [REDAKCE]. Nová okna byla objednána, vyrobena a namontována do všech bytových jednotek v domě, kromě bytové jednotky žalované a ještě jedné bytové jednotky v domě č. p. [REDAKCE]. SBD Krušnohor Most vyzval dopisem ze dne 8. 12. 2009 žalovanou k umožnění výměny oken v její bytové jednotce nejpozději ve lhůtě do dne 15. 1. 2010. Žalovaná odmítla firmu ELA-PLAST Litvínov, s.r.o. s tím, že si nechá vyrobit okna na své náklady. Žalovaná nepoužila již vyrobená a pro její bytovou jednotku určená okna. Žalovaná vyměnila v květnu 2010 ve své bytové jednotce dvě okna a balkonovou sestavu na své náklady, kdy touto zakázkou pověřila jiného zhotovitele, než ostatní vlastníci bytových jednotek. Žalovaná po dobu 9 let a dále musí splácet žalobcem nenamontovaná okna i s prací, ke které vůbec nedošlo. V žádné listině a ani v zápisu ze shromáždění či schůze žalobce není jediné ustanovení a ani zmínka o tom, že by žalované bylo zakázáno provést výměnu oken na vlastní náklady zhotovitelem a není zde ani upozornění, že pokud tak učiní, bude na ní podána žaloba. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] vzal soud prvního stupně za prokázané, že žalovaná sdělila žalobci, že okna nechce. Tuto skutečnost se svědkyně dozvěděla od pracovníků společnosti ELA-PLAST s.r.o. Litvínov, když žalovaná nechtěla jejich pracovníky, kteří měli výměnu oken provádět, vpustit do bytu. Z výpovědi svědka [REDAKCE] vzal soud prvního stupně za prokázané, že skutečnost, že žalovaná okna nechce, se svědek dozvěděl tak že přišli podle harmonogramu dělníci a volali mu, že je žalovaná nevpuštěla dovnitř. Žalobce se v řízení vedeném u Okresního soudu v Mostě pod sp. Zn. 16 C 45/2010 proti žalované domáhal svého práva spočívajícího v oprávnění žalobce provést v bytové jednotce žalované výměnu oken. V průběhu řízení vzal žalobu zpět, neboť žalovaná výměnu oken provedla.

4. Žalovaná vznesla námitku promlčení uplatněného nároku s odůvodněním, že písemně upozornila žalobce dopisem již dne 14. 1. 2009, aby okna pro její bytovou jednotku nebyla namontována a tedy i aby okna na její bytovou jednotku nebyla žalobcem ani objednána a ani zaplacená. Žaloba, která byla podána dne 17. 8. 2011, byla podána po uplynutí subjektivní promlčecí doby. Kdyby žalobce řádně zareagoval na její písemná sdělení ohledně nesouhlasu s namontováním oken v její bytové jednotce a kdyby i přes její nesouhlas nenechal okna pro její bytovou jednotku vyhotovit, nemusel by za vyhotovená okna platit a nemusely by probíhat ani soudní spory. Žalobce i přes její písemné nesouhlasy nechal okna vyhotovit. Na své náklady si nechala

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Rynešová

namontovat ve své bytové jednotce jiná, nová a kvalitnější okna, přičemž tím vlastně žalobci ušetřila peníze.

5. Vzhledem k vznesené námitce promlčení se soud prvního stupně nejprve zabýval tím, zda (ne)došlo k promlčení tohoto nároku. Při svém posouzení vycházel z toho, že se jedná o žalobu na náhradu škody, která začala vznikat ode dne 8. 11. 2008, kdy žalovaná měla odmítnout předmětnou výměnu oken s tím, že si tuto výměnu oken provede na své náklady sama. Výměna oken měla v bytové jednotce žalované proběhnout dne 6. 11. 2008 a dne 7. 11. 2008 žalovaná odmítla umožnit vstup firmě vybrané žalobcem do její bytové jednotky. Soud prvního stupně „za této situace“ učinil závěr, že okamžik, kdy měla žalovaná odmítnout vstup firmě vybrané žalobcem do své bytové jednotky, zakládá počátek běhu promlčecí doby. Uvedl dále, že počátek běhu promlčecí doby nelze odvozovat od okamžiku, kdy si žalovaná sama zajistila a provedla na své náklady výměnu oken ve své bytové jednotce. Promlčecí doba tedy začala běžet dnem, následujícím po dni, kdy právo mohlo být uplatněno poprvé, tedy ode dne 7. 11. 2008, kdy nejpozději muselo být žalobci známo, že žalovaná neumožní výměnu oken ve své bytové jednotce kolektivnímu dodavateli a zhotoviteli. Pokud jde o právní posouzení, soud prvního stupně postupoval dle ustanovení § 106 zákona č. 40/1964 Sb. (za užití § 3028 odst. 3, § 3079 zákona č. 89/2012 Sb.). Učinil závěr, že nárok žalobce nebyl uplatněn včas a řádně a vzhledem k námitce promlčení vznesené žalovanou proto nelze promlčené právo žalobci přiznat.
6. Výrok o nákladech řízení odůvodnil odkazem na ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. a v řízení úspěšné žalované přiznal náhradu nákladů řízení v částce 42 454 Kč. Tyto náklady se sestávají z nákladů za zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „advokátní tarif“), a to za přípravu, převzetí zastoupení, vyjádření žalované k žalobě, 8 krát účast na jednání, 1 krát účast na vyhlášení rozsudku, tedy celkem 11 úkonů po 3 260 Kč a 11 náhrad hotových výdajů po 300 Kč (celkem 39 160 Kč). K tomu náleží cestovní náhrady - cestovné vozem [redacted] Meziboří - Most a zpět - 2 krát 15 km při průměrné spotřebě podle TP 6 litrů nafty na 100 km a ceně nafty 29 Kč/l, tj. 166 Kč a náhrada za promeškaný čas 200 Kč k 9 jednáním u Okresního soudu v Mostě v částce 3 294 Kč.
7. Proti tomuto rozsudku podal odvolání žalobce, ve kterém uvedl odvolací důvody uvedené v ustanovení § 205 odst. 2 písm. f) [poznámka: správně e)] a g) zákona č. 99/1963 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále již jen „o. s. ř.“), tedy že soud prvního stupně dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním a že rozhodnutí soudu prvního stupně spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že žalobě bude v celém jejím rozsahu vyhověno. Uvedl, že v řízení nebylo sporné a bylo prokázáno, že žalovaná je členem žalobce a vlastníci bytové jednotky č. [redacted] nacházející se v [redacted] budovy č. p. [redacted] a příslušejícího podílu ve výši [redacted] na společných částech domu a pozemcích, vše zapsáno na LV č. [redacted] vedeném Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Most, pro obec Litvínov a k.ú. Horní Litvínov (dále opět jen „bytová jednotka“ nebo „předmětná bytová jednotka“). Žalobce na shromáždění vlastníků konaném dne 19. 12. 2007 a dne 23. 4. 2008 platně rozhodl o tom, že provede v domě výměnu oken. Žalovaná sama se těchto shromáždění účastnila a s rozhodnutím souhlasila. Pokud jde o spornou skutečnost, a to otázku vlastnictví oken v bytové jednotce žalované, vyjádřil přesvědčení, že v tomto případě jsou okna společnou částí budovy. Jak vyplývá z ustálené judikatury (např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 23. 7. 2014, sp. zn. 26 Cdo 413/2013), pokud není v prohlášení vlastníka výslovně určeno, zda jsou okna součástí bytové jednotky či budovy, jsou okna vždy jako součást hlavních svislých konstrukcí společnou částí domu, a to i v situaci, kdy vnitřní strana vnějších oken je v prohlášení vlastníka určena jako součást bytové jednotky, neboť nelze uvažovat o „vnitřní“ a „vnější“ straně okna jako o samostatných věcech, které by mohly mít rozdílného vlastníka a okna jsou vždy součástí hlavních svislých konstrukcí

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Rynešová

podle ustanovení § 2 písm. g) zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů. Žalovaná byla povinna výměnu oken ve své bytové jednotce umožnit, neboť žalobce platně rozhodl o výměně oken.

8. Žalobce dále v odvolání poukázal na to, že uzavřel dne 14. 8. 2008 smlouvu o dílo, když předmětem této smlouvy o dílo byla výměna oken v domě podle zpracované projektové dokumentace a cenové nabídky předložené zhotovitelem, které počítaly s výměnou všech oken v domě. Vzhledem k tomu, že některá okna v domě již byla před touto akcí vyměněna, zhotovitel v součinnosti s žalobcem před zadáním oken do výroby na místě zjistil, která okna již byla vyměněna a přesně kolik oken bude třeba vyměnit. Žalovaná však žalobci ani zhotoviteli v tomto okamžiku nesdělila, že nesouhlasí s výměnou oken. Skutečně vyrobený počet oken a počet oken namontovaných pak je mezi zhotovitelem a žalobce upraven v Dodatku číslo [REDAKCE] ke smlouvě o dílo ze dne 22. 12. 2008, který byl uzavřen až po dokončení díla a odráží faktický stav, avšak nezakládá žalobci v žádném případě možnost stornovat jakákoliv již vyrobená okna. Již před zahájením montáže tedy byla vyrobena všechna okna, která dosud nebyla na domě vyměněna, a to včetně oken pro bytovou jednotku žalované. Po provedení montáže oken byl mezi žalobcem a zhotovitelem uzavřen Dodatek číslo [REDAKCE] smlouvy o dílo, který určuje méněpráce a vícepráce, přičemž v položce méněpráce jsou uvedena okna a jejich montáž, která vůbec nebyla zadána do výroby a nebyla tak vyrobena (neboť zhotovitel byl před zadáním do výroby informován o tom, že tato okna vyrábět nemá) a dále okna a jejich montáž, která byla vyrobena, ale nebyla namontována (jako v případě oken pro bytovou jednotku žalované). Pokud se týká víceprací, tak ve vztahu k žalované, jsou v Dodatku číslo [REDAKCE] ke smlouvě o dílo, zahrnuta okna, a to bez ceny za montáž, která zhotovitel vyrobil, ale nenamontoval, tedy právě okna pro bytovou jednotku žalované. Vzhledem ke skutečnosti, že žalovaná neumožnila výměnu oken, žalobce ji vyzval, aby tak učinila. V návaznosti na tuto výzvu mu žalovaná poprvé písemně sdělila, že výměnu oken ve své bytové jednotce neumožní. Žalovaná ani na opakované výzvy k realizaci výměny oken tuto neumožnila a tak žalobci nezbylo, než se domáhat svého nároku soudní cestou. Řízení, kterým se vůči žalované domáhal, aby výměnu oken umožnila, bylo zahájeno dne 18. 2. 2010 a bylo vedeno Okresním soudem v Mostě pod sp. zn. 16 C 45/2010. Žalovaná pak v návaznosti na podanou žalobu v květnu 2010 výměnu oken ve své bytové jednotce provedla, ale nepoužila okna, parapety a žaluzie pro její bytovou jednotku objednaná a vyrobená. Za této situace vzal žalobce žalobu, aby žalovaná umožnila výměnu oken zcela zpět, neboť došlo ze strany žalované k výměně a namontování nových oken, byť toto provedla sama. Právě v této chvíli tak odpadla možnost žalobce domoci se po žalované umožnění výměny oken, neboť žalovaná si nová okna ve své bytové jednotce nechala namontovat a žalobce zjistil, že nemůže proti žalované uspět s žalobou na strpění výměny oken, ačkoliv jeho nárok byl po právu, když žalovaná neoprávněně zabránila montáži oken, která jsou společnou součástí budovy. Počátek běhu subjektivní promlčecí doby se tedy neváže k okamžiku, kdy se žalobce dozvěděl, že žalovaná neumožní výměnu oken ani okamžiku, kdy žalobce zhotoviteli za okna zaplatil, ale až k okamžiku, kdy zjistil, že proti žalované nemůže uspět s žalobou na strpění výměny oken. V tomto okamžiku se snížil majetkový stav žalobce (vznikla škoda) v důsledku toho, že žalobce uhradil zhotoviteli cenu oken, která nechal vyrobiť pro bytovou jednotku žalované, když tímto okamžikem se stala vyrobená okna pro žalobce nadbytečná. Žalobce získal znalost o tom, že se nemůže domoci ochrany svých práv žalobou na strpění výměny oken a že mu náleží pouze nárok na náhradu škody až poté, co žalovaná sama nechala namontovat nová okna do své bytové jednotky, k čemuž došlo v květnu 2010. Jeho právo tak není promlčené, neboť žaloba byla podána dne 24. 8. 2011, tedy před uplynutím promlčecí lhůty (zde odkázal na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17. 12. 2008, sp. zn. 25 Cdo 2883/2006). Poukázal rovněž na to, že soud prvního stupně vzal za prokázanou skutečnost, že žalobce věděl předem, že žalovaná výměnu oken neumožní, což je v příkrém rozporu s dokazováním, neboť z listinných důkazů a výpovědi svědků ([REDAKCE]) vyplývá opak, tj. že žalovaná neumožnila výměnu oken v plánovaném termínu, aniž by předem žalobce informovala. Svůj postoj žalobci žalovaná sdělila písemně až k výzvě žalobce po dokončení výměny ostatních oken v domě dopisem ze dne 14. 1. 2009.

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Rynešová

9. Žalovaná v písemném vyjádření k odvolání polemizovala s odvolacími důvody a navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek potvrdil. Opakovala stejné skutečnosti, které uváděla před soudem prvního stupně. Zdůraznila, že námitka promlčení, kterou vznesla před soudem prvního stupně, byla vznesena řádně a že je správný názor soudu prvního stupně, že tato námitka je důvodná a žalobci nelze uplatněný nárok přiznat. Vyjádřila rovněž pochybnosti o tom, zda vůbec žalobci nějaká škoda vznikla a opakovala, že si okna ve své bytové jednotce nechala vyměnit na své náklady, že pravidelně platí do fondu oprav žalobce nezkrácenou částku a tímto, že se podílí na splácení oken, jež byla žalobcem objednána, zabudována do ostatních bytových jednotek, včetně oken, která údajně měla být namontována do její bytové jednotky.
10. Podle Čl. II Přechodných ustanovení bod 1. zákona č. 296/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, který nabyl účinnosti od 30. 9. 2017, není-li dále stanoveno jinak, použije se zákon č. 99/1963 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, i pro řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; právní účinky úkonů, které v řízení nastaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají zachovány (dále opět jen „o. s. ř.“).
11. Krajský soud jako soud odvolací soud posoudil odvolání žalobce jako včas podané, podané osobou oprávněnou k podání odvolání a přípustné (§ 204 odst. 1, § 201, § 202 odst. 2 o. s. ř. Odvolání obsahuje odvolací důvody, které jsou podřaditelné pod ustanovení § 205 odst. 2 písm. e), a g) o. s. ř., tedy, že soud prvního stupně dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním a že rozhodnutí soudu prvního stupně spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Odvolací soud poté přezkoumal napadené rozhodnutí podle ustanovení § 212 a § 212a o. s. ř. včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, k projednání odvolání nařídil jednání (§ 214 odst. 1 o. s. ř.), při kterém opakoval níže uvedené listinné důkazy (§ 213 odst. 2, § 129 odst. 2 o. s. ř.) a dospěl k závěru, že odvolání není z dále uvedených důvodů opodstatněné.
12. Odvolací soud zjistil
- z listiny označené jako „Denní záznamy stavby: list č. [REDAKCE], že u data 6. 11. 2008, čtvrtek, je uvedeno, že Provedené práce – demontáž a montáž 7 ks oken, 2 ks balkonových sestav včetně venkovních parapetů č. p. [REDAKCE] byty č. [REDAKCE] – nenamontováno 2 ks oken, 1 ks balkonové sestavy (pí [REDAKCE] byt č. [REDAKCE] odmítla montáž);
  - z dopisu SBD Krušnohor žalované ze dne 26. 11. 2008, označeném jako „Věc: výměna oken“, že v tomto dopise je uvedeno: „V tomto roce proběhla rekonstrukce domu č. p. [REDAKCE] v [REDAKCE], která se týkala také výměny oken a balkonových oken firmou ELA-PLAST s. r. o. Z Vaší strany byl omezen přístup k oknům, která jsou součástí obvodového pláště a tudíž se nemohla výměna realizovat. Tímto Vás upozorňujeme, že jste Vaším jednáním zamezila řádnému dokončení díla a nemůže proběhnout kolaudace stavby. Žádáme Vás o stanovení termínu případné montáže oken“;
  - z dopisu žalované SBD Krušnohor ze dne 14. 1. 2009, označeném jako „Věc: oznámení vlastníka bytu bytovému družstvu Krušnohor jako správci domu č. p. [REDAKCE] v ul. [REDAKCE]“, že žalovaná v tomto dopise správci domu v ulici [REDAKCE] č.p. [REDAKCE] sděluje, že: „Jak jsem již dříve sdělila výboru Společenství vlastníků bytů, s výměnou oken v mém bytě nesouhlasím a proto jsem zároveň odmítla v mém bytě nechat provést zmíněnou výměnu oken. Opakovaně sděluji, že nesouhlasím s výměnou oken v mém bytě s tím, že si výměnu stávajících dřevěných oken v mém bytě za okna plastová, stejného typu, jako okna, která jsou v současné době na domě instalována, aby nebyl narušen vnější vzhled domu, zajistím sama“. Dále, že žalovaná uvádí důvody svého nesouhlasu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Rynešová

13. Podle hl. II. - Ustanovení přechodných a závěrečných – oddílu 1 – přechodných ustanovení – oddílu 1 – všeobecných ustanovení - § 3028 odst. 1, 2 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o. z.“), tímto zákonem se řídí práva a povinnosti vzniklé ode dne nabytí jeho účinnosti. Není-li dále stanoveno jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní poměry týkající se práv osobních, rodinných a věcných; jejich vznik, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů.
14. Podle ustanovení § 3036 o. z., podle dosavadních právních předpisů se až do svého zakončení posuzují všechny lhůty a doby, které začaly běžet přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i lhůty a doby pro uplatnění práv, která se řídí dosavadními právními předpisy, i když začnou běžet po dni nabytí účinnosti tohoto zákona.
15. Jelikož k tvrzenému nároku žalobce na náhradu škody mělo dojít před 1. 1. 2014, věc je třeba posoudit podle příslušných ustanovení zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku (dále jen „obč. zák.“).
16. Vzhledem k vznesené námitce promlčení postupoval soud prvního stupně správně, když se zabýval tím, zda se žalovaná promlčení dovolala. Na základě uvedených – zopakovaných – listinných důkazů odvolací soud dospěl k závěru, že soud prvního stupně z provedených důkazů v zásadě dospěl k odpovídajícímu závěru o skutkovém stavu. Pokud jde o právní posouzení, odvolací soud se s právním posouzením soudu prvního stupně ohledně promlčení uplatněného práva ztotožňuje s dále uvedenými výhradami, jež se týkají počátku běhu dvouleté subjektivní promlčecí doby.
17. Podle ustanovení § 420 odst. 1 obč. zák., každý odpovídá za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti.
18. Podle ustanovení § 100 odst. 1 obč. zák., právo se promlčí, jestliže nebylo vykonáno v době v tomto zákoně stanovené (§ 101 až 110). K promlčení soud přihlédne jen k námitce dlužníka. Dovolá-li se dlužník promlčení, nelze promlčené právo přiznat.
19. Podle ustanovení § 106 odst. 1 obč. zák., právo na náhradu škody se promlčí za dva roky ode dne, kdy se poškozený dozví o škodě a o tom, kdo za ni odpovídá.
20. Podle odstavce 2 tohoto ustanovení, nejpozději se právo na náhradu škody promlčí za tři roky, a jde-li o škodu způsobenou úmyslně, za deset let ode dne, kdy došlo k události, z níž škoda vznikla; to neplatí, jde-li o škodu na zdraví.
21. Podle odstavce 3 tohoto ustanovení, jestliže škoda vznikla porušením právní povinnosti v důsledku poskytnutí, nabídnutí nebo přislíbení úplatku jiným než poškozeným, anebo v důsledku přímého nebo nepřímého vyžadování úplatku od poškozeného (dále jen „korupční jednání“), právo na náhradu takto vzniklé škody se promlčí za tři roky ode dne, kdy se poškozený dozví o škodě a o tom, kdo za ni odpovídá, nejdéle však za deset let ode dne, kdy došlo ke korupčnímu jednání.
22. Jak vyplývá z této úpravy, nejde-li o škodu na zdraví, je u práva na náhradu škody stanovena dvojitá, kombinovaná promlčecí doba, tj. subjektivní a objektivní. Jejich počátek je upraven odlišně a tyto dvě promlčecí doby počínají, běží a končí nezávisle na sobě.
23. Počátek běhu subjektivní promlčecí doby k uplatnění práva na náhradu škody váže zákon na vědomost poškozeného o vzniklé škodě a o škůdci, tj. o osobě, která za vzniklou škodu odpovídá. Z rozhodnutí Nejvyššího soudu jednoznačně plyne, že znalost poškozeného o osobě škůdce se váže k okamžiku, kdy obdržel informaci, na jejímž základě si může učinit úsudek, která

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Rynešová

konkrétní osoba za škodu odpovídá (srov. např. rozhodnutí bývalého Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 9. 1974, sp. zn. 2 Cz 19/74, publikované pod č. 38/1975 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek a dále rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 30. 9. 2003, sp. zn. 25 Cdo 871/2002, ze dne 12. 8. 2003, sp. zn. 21 Cdo 210/2003, ze dne 30. 10. 2012, sp. zn. 25 Cdo 4725/2010 a ze dne 27. 2. 2013, sp. zn. 25 Cdo 2272/2011). Nemusí jít přímo o zjištění, nezpochybnitelnou jistotu v běžném slova smyslu, postačuje, aby skutkové okolnosti, kterými poškozený disponuje, mohly vést k závěru o vymezení odpovědného subjektu; vychází se přitom z prokázané vědomosti poškozeného. Vědomost poškozeného o tom, kdo za škodu odpovídá, není naplněna již na základě pouhého podezření či předpokladu, avšak na druhé straně není rozhodující, kdy na základě určitých skutkových okolností, o nichž prokazatelně věděl, si utvořil právní závěr o odpovědnosti určité osoby či o důvodnosti a výši svého nároku (srov. např. rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 30. 9. 2003, sp. zn. 25 Cdo 871/2002, ze dne 12. 8. 2003, sp. zn. 21 Cdo 210/2003, a ze dne 29. 9. 2009, sp. zn. 25 Cdo 2891/2007).

24. V posuzované věci soud žalobce tvrdí, že mu vznikla škoda ve výši 53 767 Kč, neboť žalovaná jako vlastníka bytové jednotky a člen žalobce je povinna dodržovat Stanovy žalobce, domovní řád a plnit usnesení orgánů společenství schválená v souladu se zákonem o vlastnictví bytů. Žalovaná na základě rozhodnutí přijatého žalobcem dne 19. 12. 2007 a 23. 4. 2008, se kterým vyjádřila souhlas, bylo rozhodnuto o provedení výměny oken v domě. Nová okna byla objednána, vyrobena a namontována ve všech bytových jednotkách v domě, kromě bytové jednotky žalované, neboť i přes opakované výzvy přístup do bytové jednotky, který je pro výměnu oken nezbytný neumožnila. Žalobce se domáhal žalobou, aby žalovaná umožnila provedení výměny oken ve své bytové jednotce. Po podání této žaloby si žalovaná výměnu oken zajistila sama. V návaznosti na toto jednání vzal žalobce podanou žalobu zpět, neboť žalovaná výměnu oken provedla. Žalovaná nicméně nepoužila již vyrobená a pro její jednotku určená okna. Jednáním žalované žalobci vznikla škoda v podobě nákladů, které vynaložil na dva kusy okenních výplní a jednoho kusu lodžiové sestavy určeno pro bytovou jednotku žalované.
25. Po skutkové stránce bylo zjištěno (správnost těchto skutkových zjištění ostatně žádný z účastníků nenapadal), že žalovaná je vlastníkem předmětné bytové jednotky, a to na základě kupní smlouvy o převodu bytové jednotky, uzavřené dne 26. 11. 2007 podle zákona č. 72/1994 Sb. mezi Stavebním bytovým družstvem Krušnohor Most a žalovanou. V Prohlášení vlastníka ze dne 26. 9. 2007 (jeho právní účinky vznikly dnem 3. 10. 2007) je uvedeno, že součástí jednotky jsou vnitřní strany vnějších oken, rovněž i v kupní smlouvě je uvedeno, že vnitřní strany oken jsou součástí bytové jednotky. Shromáždění vlastníků jednotek konané dne 23. 4. 2008 rozhodlo o plánu údržby na rok 2008, jenž se týkal výměny oken za plastová okna tříkřídlová, revize a výměny termostatických ventilů a hlavic, dokončení opravy střechy, opravy lodžii. Dne 14. 8. 2008 byla mezi žalobcem jako objednatelem a firmou ELA-PLAST, s.r.o., Litvínov jako zhotovitelem uzavřena Smlouva o dílo č. [REDAKCE] „výměna oken č. p. [REDAKCE]“. Předmětem této smlouvy byla výměna oken za nová plastová včetně vnějších parapetů a žaluzií podle projektové dokumentace s názvem „Výměna výplní otvorů bytového domu [REDAKCE]“, č. [REDAKCE], s místem plnění [REDAKCE]. Výměna oken v bytové jednotce žalované se měla uskutečnit ve dnech 6. 11. – 7. 11. 2008. Žalovaná dne 6. 11. 2008 tuto výměnu oken ve své bytové jednotce neumožnila, když montáž oken odmítla. Dne 22. 12. 2008 byl mezi žalobcem a firmou ELA-PLAST, s.r.o. Litvínov uzavřen Dodatek číslo [REDAKCE] ke smlouvě o dílo ze dne 22. 12. 2008. Nová okna byla objednána, vyrobena a namontována do všech bytových jednotek v domě, kromě bytové jednotky žalované a ještě jedné bytové jednotky v domě č. p. [REDAKCE]. Dopisem ze dne 26. 11. 2008 byla žalovaná vyzvána Stavebním bytovým družstvem Krušnohor k tomu, aby umožnila montáž oken s tím, že zamezila dokončení díla a nemůže proběhnout kolaudace stavby. Žalovaná na tento dopis reagovala dopisem ze dne 14. 1. 2009, který se dostal do dispozice žalobce (žalobce na tento dopis poukazuje v odvolání). V tomto dopise označeném jako „Oznámení vlastníka bytu bytovému

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Rynešová

družstvu Krušnohor jako správci domu č. p. [REDACTED], žalovaná jednoznačně žalobci sděluje, že s výměnou oken ve své bytové jednotce nesouhlasí, dále že si výměnu stávajících dřevěných oken ve svém bytě za okna plastová (stejněho typu, jako okna, která jsou v současné době na domě instalována, aby nebyl narušen vnější vzhled domu), zajistí sama a uvádí důvody, pro které tak hodlá učinit. Žalovaná vyměnila v předmětné bytové jednotce na své náklady dvě okna a balkonovou sestavu v květnu 2010. U Okresního soudu v Mostě bylo žalobcem proti žalované pod sp. zn. 16 C 45/2010 vedeno řízení z důvodu ohledně umožnění provedení výměny oken. Žalobce vzal tuto žalobu zpět, neboť žalovaná si výměnu oken zajistila sama.

26. Při řešení otázky promlčení nároku na náhradu škody v dané věci je nezbytné v první řadě vymezit, jaká újma má být hrazena. Újmou, jejíž náhrady se žalobce domáhá, je škoda, která žalobci měla vzniknout „v podobě nákladů, které vynaložil za dva kusy okenních výplní a jednoho kusu lodžiové sestavy určené pro bytovou jednotku žalované“. Jak bylo prokázáno, na základě smlouvy o dílo, která byla uzavřena dne 14. 8. 2008 mezi žalobcem jako objednatelem a firmou ELA-PLAST, s.r.o., Litvínov jako zhotovitelem, byla vyrobena okna a lodžiová sestava určená pro bytovou jednotku žalované, přičemž výměna oken v bytové jednotce žalované se měla uskutečnit ve dnech 6. 11. – 7. 11. 2008. Žalovaná tuto výměnu oken neumožnila. S ohledem na tuto skutečnost, byla žalovaná písemně dopisem ze dne 26. 11. 2008 vyzvána Stavebním bytovým družstvem Krušnohor, který vykonával správu domu, k tomu, aby realizaci výměny oken umožnila. Žalovaná na tento dopis písemně žalobci (respektive správci) odpověděla dopisem ze dne 14. 1. 2009, ve kterém jednoznačně uvedla, že nesouhlasí s výměnou oken ve svém bytě a uvedla, že si výměnu stávajících dřevěných oken v jejím bytě za okna plastová (stejněho typu jako okna, která jsou v současné době na domě nainstalována, aby nebyl narušen vnější vzhled domu) zajistí sama. Dle názoru odvolacího soudu, k tomuto okamžiku se váže počátek běhu objektivní i subjektivní promlčecí doby. Žalobci na základě tohoto dopisu žalované muselo být zcela zřejmé, že žalovaná jako člen společenství nebude respektovat usnesení shromáždění vlastníků jednotek, jímž bylo rozhodnuto o výměně oken vybranou firmou ELA PLAST s.r.o. Litvínov, a že si sama zajistí výměnu oken ve své bytové jednotce „za plastová okna stejného typu jako okna, která jsou v současné době na domě nainstalována“. Žalobce se jako poškozený doručením tohoto dopisu dozvěděl jak o odpovědném subjektu, tak i o tom, že mu vznikla tvrzená újma (neměl možnost již vyrobená okna stornovat). Teprve tato informace ze strany žalované, tj. že žalobci neumožní výměnu oken ve své bytové jednotce a že si výměnu zajistí sama, byla dle názoru odvolacího soudu tou informací, z které bylo možno učinit závěr o okolnostech vzniku škody a o dostatečné pravděpodobnosti odpovědnosti žalované za škodu. S ohledem na skutečnost, že zde není důkaz o tom, kdy tento dopis žalované byl žalobci doručen (žalobce jeho doručení nepopírá, když v odvolání uvádí, že „svůj postoj žalobci sdělila písemně, až k výzvě žalobce po dokončení výměny ostatních oken v domě dopisem ze dne 14. 1. 2009“), odvolací soud na základě své úvahy dovodil, že nejpozději byl tento dopis doručen žalobci dne 2. 2. 2009 (pondělí) a od 3. 2. 2009 počala běžet dvouletá subjektivní lhůta k uplatnění nároku na náhradu škody, její běh skončil dne 3. 2. 2011. Jestliže žaloba byla podána dne 17. 8. 2011, stalo se tak až po uplynutí subjektivní promlčecí doby.
27. Z uvedeného odvolací soud ve shodě se soudem prvního stupně uzavírá, že žalovaná se tudíž dovolala promlčení. Soud prvního stupně proto postupoval správně, když žalobu zamítl, když ustálená soudní praxe vychází z názoru, že dovolává-li se účastník občanského soudního řízení promlčení, nemůže soud promlčené právo přiznat; žalobu v takovém případě zamítne; to platí u práva na náhradu škody i v případech, ve kterých není ještě prokázána odpovědnost za škodu nebo výše škody (srov. např. stanovisko uveřejněné pod č. 29/1983 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, jež je respektováno i aktuální judikaturou, viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 4. 2008, sp. zn. 25 Cdo 862/2006). Odvolací soud se proto dalšími skutečnostmi nezabýval, neboť shledal správný právní názor soudu prvního stupně ohledně promlčení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Rynešová

28. Námitka žalobce, že promlčecí doba počala běžet až dnem, kdy zjistil, že nemůže proti žalované uspět v řízení vedeném u Okresního soudu v Mostě pod sp. zn. 16 C 45/2010, ve kterém se domáhal, aby žalovaná výměnu oken umožnila, nebyla odvolacím soudem shledána důvodnou, a to z důvodů uvedených v předchozí části tohoto odůvodnění, na kterou odvolací soud pro větší stručnost odkazuje. Lze souhlasit s žalobcem, že za předpokladu, že jsou-li okna společnými částmi budovy a bylo-li rozhodnuto o jejich výměně shromážděním společenství vlastníků jednotek, pak je vlastník bytové jednotky povinen umožnit přístup do bytové jednotky a strpět provedení výměny oken této bytové jednotky za plastová okna (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 23. 7. 2014, sp. zn. 26 Cdo 413/2013, na který žalobce ve svém odvolání poukazuje). V dané věci dle názoru odvolacího soudu však průběh soudního řízení vedeném pod sp. zn. 16 C 45/2010 a skutečnost, že žalovaná měla v průběhu tohoto řízení na svůj náklad ve svém bytě vyměnit okna, není tou skutečností, která by zakládala počátek běhu promlčecí doby. Jak je již uvedeno, žalovaná v dopise ze dne 14. 1. 2009 dala žalobci zcela jednoznačně najevo, že s výměnou oken ve svém bytě nesouhlasí, a že si výměnu oken ve své bytové jednotce „za okna plastová, stejného typu jako okna, která jsou v současné době na domě instalována“ zajistí sama a tudíž žalobce získal dostatečné informace o škodě a kdo za ni odpovídá.
29. Pokud žalobce odkazoval na judikát Nejvyššího soudu – rozsudek ze dne 17. 12. 2008, sp. zn. 25 Cdo 2883/2006, dle názoru odvolacího soudu, tento na daný případ nedopadá. Citovaný judikát se zabýval promlčením dvou nároků na náhradu škody způsobené odcizením věcí z bytu žalobce a vyplývá z něj, že právo na náhradu škody se promlčuje i tehdy, je-li uplatněno tzv. eventuálním petitem v žalobě na vydání věci. Dle uvedeného judikátu: „Počátek subjektivní promlčecí doby k uplatnění nároku na náhradu škody formou tzv. eventuálního petitu v žalobě o vydání věci se neváže k okamžiku, kdy se poškozený dozvěděl, že mu byla věc odcizena a kým, nýbrž až k okamžiku, kdy se dozvěděl, že škůdce věc nemá“.
30. Z vyložených důvodů odvolací soud proto rozsudek soudu prvního stupně v souladu s ustanovením § 219 o. s. ř. ve výroku I., o věci samé, potvrdil.
31. Pokud jde o výrok II., o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky, soud prvního stupně postupoval správně dle ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. a v řízení úspěšné žalované přiznal náhradu nákladů řízení. Odvolací soud, který je povinen z úřední povinnosti výši nákladů přezkoumat, však má za to, že za účelně vynaložené náklady řízení lze považovat dále uvedené náklady řízení.
32. Jde-li o náklady řízení žalované vzniklé před soudem prvního stupně, tyto jsou tvořeny náklady vynaloženými na zastoupení advokátem v celkové výši 47 929 Kč. Při rozhodování o odměně za zastupování a hotových výdajích advokáta je třeba postupovat podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále již jen „advokátní tarif“). Výše mimosmluvní odměny se stanoví podle sazby mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby a podle počtu úkonů právní služby, které advokát ve věci vykonal (§ 6 odst. 1 advokátního tarifu). Tarifní hodnota je stanovena v ustanovení § 8 advokátního tarifu a dle odstavce 1 tohoto ustanovení se za tarifní hodnotu považuje výše peněžitého plnění nebo cena věci anebo práva a jejich příslušenství v době započetí úkonu právní služby, jichž se právní služba týká, k příslušenství se nepřihlíží, ledaže by bylo požadováno jako samostatný nárok. V dané věci je proto třeba vycházet z toho, že po celou dobu řízení před soudem prvního stupně činila tarifní hodnotu částka 53 767 Kč a odměna advokáta za jeden úkon právní služby dle ustanovení § 7 bod 5 advokátního tarifu je v sazbě 3 260 Kč.
33. Žalovaná má právo na náhradu nákladů řízení účelně vynaložených za právní zastoupení advokátem v řízení před soudem prvního stupně. Jedná se o odměnu advokáta za 12 úkonů právní služby po 3 260 Kč (§ 7 bod 5. advokátního tarifu). Žalované náleží odměna za tyto úkony Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Rynešová

právní služby, jež učinil její zástupce za řízení před soudem prvního stupně - převzetí a příprava zastoupení, vyjádření k žalobě a písemný závěrečný návrh [§ 11 odst. 1 písm. a), d) advokátního tarifu], účast u jednání před soudem prvního stupně dne 25. 2. 2016 (toto jednání trvalo více jak dvě hodiny), 17. 3. 2016, 26. 5. 2016, 28. 7. 2016, 29. 9. 2016, 24. 11. 2016, 16. 2. 2016, 18. 4. 2017 [§ 11 odst. 1 g) advokátního tarifu] a účast u jednání dne 28. 4. 2017, při kterém bylo pouze vyhlášeno rozhodnutí, za tento úkon právní služby proto náleží odměna ve výši jedné poloviny mimosmluvní odměny v částce 1 630 Kč [§ 11 odst. 2 písm. f) o. s. ř.]. K tomu náleží paušální náhrady hotových výdajů advokáta za 13 úkonů právní služby po 300 Kč dle ustanovení § 13 odst. 3 advokátního tarifu a náhrada cestovních výdajů advokáta k jednáním u Okresního soudu v Mostě v termínech uvedených v předchozí části tohoto odůvodnění, a to z místa sídla advokáta v Meziboří do Mostu a zpět dle ustanovení § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Jedná se o náhradu cestovních výdajů osobním vozidlem tov. zn. [redacted] registrační značky [redacted] na trase Meziboří – Most a zpět v celkové délce trati 30 km. Náhrada cestovních výdajů činí za cesty v roce 2016 celkovou částku 983,10 Kč a v roce 2017 celkovou částku 495,99 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). K tomu dále náleží náhrada za promeškaný čas strávený cestou k uvedeným 9 jednáním soudu prvního stupně vždy 2 půlhodiny, tj. celkem 18 půlhodin v částce 1 800 Kč. Zástupce žalované není plátcem daně z přidané hodnoty. Náklady za právní zastoupení advokátem činí celkem částku 47 929,09 Kč, po zaokrouhlení 47 929 Kč.

34. Z vyložených důvodů odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně ve výroku II., o nákladech řízení, pokud jím bylo rozhodnuto o výši nákladů řízení, změnil (§ 220 odst. 1 o. s. ř. per analogiam). Jinak, tedy co do základu nároku na náhradu nákladů řízení, lhůty k plnění a platebního místa přezkoumávaný výrok jako věcně správný podle ustanovení § 219 o. s. ř. potvrdil.
35. O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle ustanovení § 224 odst. 1, § 142 odst. 1 o. s. ř. a žalovaná má tak nárok na náhradu nákladů odvolacího řízení, jež se sestávají z nákladů za právní zastoupení advokátem v celkové výši 11 385,74 Kč, po zaokrouhlení 11 385,70 Kč. Náklady za zastoupení advokátem se sestávají z odměny advokáta stanovené dle ustanovení § 8 odst. 1, § 7 bod 5. advokátního tarifu v částce 3 260 Kč za 2 úkony právní služby, a to vyjádření k odvolání a účast u odvolacího jednání dne 19. 7. 2018 [§ 11 odst. 1 písm. d) a g) advokátního tarifu] a v částce 1 630 Kč za 1 úkon právní služby, a to účast při jednání dne 26. 7. 2018, při kterém došlo pouze k vyhlášení rozhodnutí [§ 11 odst. 2 písm. g) advokátního tarifu]. K tomu náleží paušální náhrada hotových výdajů advokáta za 3 úkony právní služby po 300 Kč dle ustanovení § 13 odst. 3 advokátního tarifu a náhrada cestovních výdajů advokáta z místa sídla advokáta v Meziboří do Ústí nad Labem a zpět dle ustanovení § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Jedná se o náhradu cestovních výdajů osobním vozidlem tov. zn. [redacted] 1.7 GL na trase Meziboří - Ústí nad Labem a zpět v celkové délce trati 100 km. Náhrada cestovních výdajů činí částku 1 135,74 Kč – 2 x 567,87 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). K tomu dále náleží náhrada za promeškaný čas strávený cestou ke dvěma odvolacím jednáním za 12 půlhodin v částce 1 200 Kč (§ 14 odst. 3 advokátního tarifu). Zástupce žalované není plátcem daně z přidané hodnoty. Žalobce je povinen náhradu nákladů odvolacího řízení zaplatit žalované v zákonné lhůtě (§ 160 odst. 3 o. s. ř.), k rukám jejího zástupce (§ 149 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je dovolání přípustné, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Účastník může podat dovolání do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím Okresního soudu v Mostě.

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Rynešová

Ústí nad Labem 26. července 2018

JUDr. Ivana Urbanová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Rynešová

(K.ř.č. 1 - rozsudek)